

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

XIVe KAMER

A R R E S T

**nr. 216.505 van 25 november 2011
in de zaak A. 198.557/XIV-32.683**

In zake : XXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Jan Kempinaire
 kantoor houdend te 8500 Kortrijk
 Koning Leopold I-straat 27
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid
kantoor houdend te 1000 BRUSSEL
Antwerpsesteenweg 59 B

I. Voorwerp van het beroep

1. Het cassatieberoep, ingesteld op 21 december 2010, strekt tot de vernietiging van het arrest nr. 51.248 van 18 november 2010 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij beschikking nr. 6494 van 31 januari 2011 wordt het cassatieberoep toelaatbaar verklaard.

De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoeker heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste Auditeur Marijke Sterck heeft een verslag opgesteld, op grond van artikel 16 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatie-procedure bij de Raad van State.

De verzoeker heeft een verzoek tot voortzetting van het geding ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 26 oktober 2011 om 11.00 uur.

Staatsraad Carlo Adams heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Jan Kempinaire, die verschijnt voor de verzoeker, en advocaat Carmenta Decordier, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste Auditeur Marijke Sterck heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De verzoeker komt op 17 september 2000 België binnen met een visum gezinshereniging. Op 27 september 2000 dient hij een aanvraag tot vestiging in op basis van zijn huwelijk met XXX, van Belgische nationaliteit. Hij ontvangt dezelfde dag een attest van immatriculatie. Op 27 februari 2001 wordt hij in het vreemdelingenregister ingeschreven en in het bezit gesteld van een identiteitskaart voor vreemdelingen.

3.2. Met een vonnis van de rechtbank van eerste aanleg van Kortrijk van 21 augustus 2003 wordt de echtscheiding tussen de verzoeker en zijn hoger genoemde echtgenote uitgesproken. Het vonnis wordt op 1 oktober 2003 in de registers van de burgerlijke stand overgeschreven.

3.3. Op 24 maart 2004 treedt de verzoeker opnieuw in het huwelijk met XXX, zijn ex-echtgenote van wie hij gescheiden was vóór zijn huwelijk met XXX.

Dit huwelijk wordt echter nietig verklaard met een vonnis van de rechtbank van eerste aanleg van Kortrijk van 28 augustus 2008.

3.4. Op 24 augustus 2010 neemt de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid in hoofde van de verzoeker een beslissing tot beëindiging van het recht op vestiging. Op 25 augustus 2010 neemt hij ook een beslissing houdende bevel om het grondgebied te verlaten.

De verzoeker stelt op 24 september 2010 tegen deze beide beslissingen een vordering tot schorsing en een beroep tot nietigverklaring bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen verwerpt de vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring met een arrest van 18 november 2010. Dit is het bestreden arrest.

IV. Onderzoek van de middelen

Enig middel

Uiteenzetting van het middel

4. De verzoeker werpt in een enig middel de schending van artikel 149 van de Grondwet, van artikel 39/65, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, (Vreemdelingenwet) van de jurisdictionele motiveringsplicht en het recht van verdediging als algemene rechtsbeginselen op.

Die bepalingen en beginselen zijn volgens de verzoeker geschonden omdat niet duidelijk en ondubbelzinnig blijkt waarop het bestreden arrest is gesteund noch dat het oordeel niet op willekeurige wijze tot stand is gekomen. Uit de motieven van het bestreden arrest kan immers niet worden afgeleid op welke gronden de rechter in vreemdelingenzaken meent dat de verzoeker zich niet dienstig kan beroepen op artikel 42quater, § 4, van de Vreemdelingenwet, hoewel hij die bepaling had ingeroepen. Meer bepaald vindt de verzoeker in het bestreden arrest niet terug welke situaties in de term “nietigverklaring van het huwelijk” worden bedoeld. Hij besluit dat in het bestreden arrest wat die bepaling betreft volledig wordt voorbijgegaan aan zijn argumentatie.

5. In de memorie van wederantwoord herhaalt de verzoeker het middel en benadrukt hij dat de enige paragraaf in het bestreden arrest over de (niet-)toepassing van artikel 42quater, § 4 van de vreemdelingenwet wel zeer summier is, zonder te verduidelijken welke situaties dan wel onder die uitzonderingsbepaling vallen. Hij acht dit in strijd met de aangehaalde bepalingen en beginselen betreffende de motiveringsplicht.

Beoordeling

6. Artikel 149 van de Grondwet stelt dat “elk vonnis (...) met redenen (is) omkleed”. Artikel 39/65 van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de beslissingen van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen met redenen worden omkleed.

In het bestreden arrest wordt het volgende overwogen met betrekking tot de (niet-)toepassing van het door de verzoeker ingeroepen artikel 42 quater, § 4, van de Vreemdelingenwet:

“De Raad benadrukt wederom dat verzoeker niet betwist dat het vonnis van de rechtbank van eerste aanleg van Kortrijk van 28 augustus 2008 de nietigverklaring van het huwelijk tussen verzoeker en mevrouw H.H. (...) heeft uitgesproken. Er dient wederom verwezen te worden naar wat is uiteengezet in de analyse van het eerste middel waarin werd vastgesteld dat de verwerende partij terecht de eerste bestreden beslissing kan nemen op basis van het rechtsprincipe ‘fraus omnia corrumpit’. Artikel 42quater, § 4 van de Vreemdelingenwet waar verzoeker meent onder te vallen, beoogt geenszins de situatie van verzoeker, met name de situatie waarbij verzoeker zijn verblijfsrecht heeft verkregen op grond van manifest bedrog, met name een schijnhuwelijk. Verzoeker kan zich niet dienstig beroepen op artikel 42quater, §4 van de Vreemdelingenwet. Uit het vonnis van de rechtbank van eerste aanleg te Kortrijk van 28 augustus 2008 blijkt onomstotelijk dat verzoeker de openbare orde heeft geschaad. Mede gelet op wat is uiteengezet in het eerste middel is het niet kennelijk onredelijk van de verwerende partij om op grond van deze vaststellingen over te gaan tot het nemen van de eerste bestreden beslissing.”.

Met die motivering wordt in het bestreden arrest op voldoende duidelijke wijze uiteengezet waarom het door de verzoeker ingeroepen artikel 42quater, § 4, van de Vreemdelingenwet te dezen niet van toepassing is, namelijk omdat er in hoofde van de verzoeker sprake is van manifest bedrog om het verblijfsrecht te verkrijgen. Dat bedrog was bij de behandeling van het eerste middel in het bestreden arrest reeds duidelijk aangegeven, waarin de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen een aantal elementen uit het hoger genoemde vonnis tot nietigverklaring van het huwelijk aanhaalt, met name dat de “verzoeker mevr. H (...) heeft misbruikt in een opgezet scenario om een geregulariseerde toestand te

bewerkstelligen in eerste instantie voor zichzelf en in tweede instantie voor zijn familieleden”. Op die manier is voldaan aan de voorwaarden van de motiveringsplicht als vormvereiste voor jurisdictionele beslissingen. Die motiveringsplicht legt de rechter niet op om ook aan te geven welke situaties van nietigverklaring wel onder de toepassing van artikel 42quater, § 4, van de Vreemdelingenwet vallen wanneer hij reeds heeft uiteengezet waarom die bepaling te dezen niet kan worden ingeroepen. De verzoeker geeft niet aan op welke wijze de rechten van verdediging zouden zijn geschonden, buiten het voorgehouden motiveringsgebrek. Het enige middel is ongegrond.

Aan het voorgaande wordt geen afbreuk gedaan door de brief van 24 oktober 2011, waarmee de raadsman van de verzoeker meedeelt dat XXX en de kinderen thans wel tot een verblijf van onbeperkte duur werden gemachtigd.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoeker wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van vijftientig november tweeduizend en elf, door de Raad van State, XIVE kamer, samengesteld uit:

André Beirlaen,	kamervoorzitter,
Carlo Adams,	staatsraad,
Stephan De Taeye,	staatsraad,
met bijstand van	
Joris Casneuf,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

André Beirlaen